

J. V. MRKVIČKA:
BOLGARSKA
POROKA.

ŽRTVA RAZMER.

Spisal dr. Fran Detela.

Davčni praktikant Ivan Muren je bil predstavljen, ko je dovršil izpit, z Dolenjskega na Gorenjsko in pridelen davčnemu uradu na kmetih. Plača mu seveda s tem še ni bila zagotovljena, pač pa že nakazanih 42 vinarjev na mesec prispevka za pisarniške potrebščine.

Ta važni dogodek se v javnosti ni prezrl. Po vseh krajih, koder prebiva slovenski rod, se je raznesla vesela novica, da je predstavljen gospod Ivan Muren in kateremu davčnemu uradu da je pridelen kot praktikant. Nekatere novine so naznanile to vest enostavno, brez pristavka, kakor smrt kakšnega navadnega rojaka; druge so pristavile čestitko, kakor kadar se poroči kak pristaš stranke z dražestno pristašinjjo; manjši in tolikanj rodoljubnejši listi so omenjali, da se Slovenci vendarle gibljejo in da ni prazna beseda, da gre Slovan na dan; kar je bilo pa radikalnih, so pisali, da beležijo sicer z zadovoljstvom to novico, da pa ne sme misliti visoka vlada, da je dala s tem prideljenjem Slovencem Bog ve kakšno koncesijo; Slovenci da obdrže samo svoje posestno stanje; zakaj tudi prejšnji davčni praktikanti na tem mestu, ki so vlekli iste plače, so bili Slovenci.

Tudi drugje se je kazalo zanimanje. Prijatelji, ki so poznali razmere, so vzeli vest molče na znanje; tako predrzen ali hudoben ni bil nihče, da bi bil Ivanu čestital; od doma pa, kjer niso poznali razmer, se mu je izražala nujna želja, da bo sedaj, ko je dobil službo, vendar že pomagal domačim in tako povrnil nekoliko, kar so bili storili zanj. In trije poslanci, ki so sedeli tisti večer v gostilnici, so omenili malomarno in kakor mimogrede vsak svojemu omizju, da so spravili zopet enega h kruhu.

Ivan Muren pa je premišljeval poln skrbi, kje bi dobil denarja na posodo, da bi prebil še tiste mesece, dokler ne dobi nekaj plače, in kje bi dobil poroka za novo posojilo, potem pa, ali bi se šel in komu bi se šel predstavljati. Predstavil se je bil seveda že prejšnje leto parkrat in s pobitim srcem se je spominjal, koliko je slišal tu dobrih nauk, tam resnih navodil, drugje pa tudi nejevoljnega izpraševanja, čemu da je sploh prišel. Kakor da bi bilo predstavljanje za njega užitek in zabava! Ampak tako je; enemu se zameriš, če se mu predstaviš, češ, kaj nadleguje? drugemu, če se ne predstavljaš, češ, ne ve, kaj se spodobi! in marsikateremu v vsakem slučaju; če